

# Drie melodieuze Kerstliederen. Kerst-Wiegelied.

(Voor Gemengd Koor.)

(Oostenrijk 17<sup>e</sup> eeuw.)

Gedragen, maar niet te langzaam.

SOPRAAN.  
ALT.  
TENOR.  
BAS.

1-2. Kind - je, slaap zacht. Een ru - we krij -  
Het schuld'loos Ch

(B) 1-2. Kind - je,  
Heer, — Die daal - de in 'taard -  
nood, — Op - dat de mensch -  
lig - plaats voor den Heer, — (A) Die daal -  
lijdt hier smart en nood, — De mensch - heid be - waar  
slaap, — Kind - je slaap zacht — (B) Gij daal - - det uit  
De mensch - heid be -

sfeer. — Der en - g'len zang -  
dood. Komt, stem - men wij  
'she - - mels won - dre sfeer (T) Der en - g'len zang -  
zon - - de's eeuw - gen dood. Komt stem - men wij weer -  
waard voor eeuw - gen dood. Komt, stem - men wij met

ri - a zingt al - leen - haar lied:  
'twie - ge - lied der Moe - der in:

Moe - ders Go - des *poco rit.*  
je slaap zacht, lief - de houdt wacht, slaap zacht!  
je slaap zacht, — lief - de houdt wacht, slaap zacht!  
Kind - je, slaap zacht, Moe - ders wacht.  
Kind - je, slaap zacht, Go - des wacht.

# Kerstklokken.

(Voor Gemengd Koor.)

(Duitsland 18<sup>e</sup> eeuw)

Levendig.  
SOPRAAN.  
ALT.  
TENOR.  
BAS.

Meldt het al - om dat een Blijmoog' uw klank nu de  
1-2. Kerst - klok - ken zingt: — een  
1-2. Kerst - klok - ken klinkt —

kind werd ge - bo - ren,  
har - ten ont - roe - ren,  
kind ge - bo - - ren, Zoon van Ma - ri - a, uit  
har - teont - roe - ren, Spre - kend van vre - de in  
zingt — (B) den Zoon van Ma - ri - a, uit  
gij spreekt ons van vre - de in

en dwa - ling ver - lo - ren,  
aan daar - de ont - voe - ren,  
zingt,  
'tMenschdom in kom - mer (A) het menschdom ver - lo - ren, Zag den Ver - los - ser, door  
Hoog nu de zie - len de zie - len ont - voe - ren, Stre - vend naar 'tRijk bo - ven  
mf klinkt — zingt — ja, zingt den Ver - los - ser, door  
Gij streeft naar he. Rijk bo - ven

d'ee - wen ver - wacht. Zingt nu Hem lof die ons 'theil heeft be -  
ruim - te en tijd. „Go - de zij ee - re, en daar - de zij vree!”  
klinkt, — zingt — Hij  
Hoe

de zon - de be - vrijd. 1-2. Hoog bo - ven daar - de uit,  
in in lof - zang en bée.  
heeft ons uit macht van de zon - de be - vrijd. 1-2. Bo - - ven daar - de  
roe - pen uw stem - men in lof - zang en bée.

*iets verbreed*

Ju - blen uw klan - ken - luid; Hei - li - ge nacht! Hei - li - ge nacht!

## Danklied.

(Voor Gemengd Koor.)



Matig. *mf*

SOPRAAN.  
ALT.

1- Es

Prijst den Heer! — Dankt den  
He - melsch Kind! — Schuld' - loos

TENOR.  
BAS.

*p*

lof - lied - Hem ter - eer. Eng' - len - zang komt ons ver -  
'stroe uw - wiegs - ke - vindt. Al - le zon - deop aard' be -

*mf*

kon - den: „God heeft u Zijn Zoon ge - zon - den.” Hij — heeft  
dre - ven, Heeft uw lief - de — doen ver - ge - ven. Knie - len

*poco rit.*

bracht. — Heil' - ge nacht! — Heil' - ge nacht!  
neer. — Prijst den Heer! — Dankt den Heer!

